سبحان الّذی نزّل الآیات بالحقّ و من قبلها البیان ...

حضرت بهاءالله

النسخة العربیة الأصلیة

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۳۸۹

سر چاه

جناب ملّا احمد

الأقدس الأبهی

سبحان الّذی نزّل الآیات بالحقّ و من قبلها البیان لیستعدّ من فی السّموات و الأرض لهذا الظّهور الّذی طلع و اشرق من افق مشیّة ربّک الرّحمن و جآء بملکوت البرهان و یدعو من فی الأکوان الی الله العزیز الحکیم قل یا ملأ البیان هل وجدتم فیما نزل علی علیّ قبل نبیل ما لا یکون مزیّناً بطراز اسمی لا وربّ العالمین لو لا ذکری ما نزل البیان و لو لا نفسی ما اشرقت شمس التّبیان عن افق المعانی و البیان و یشهد بذلک کلّ منصف علیم انّه جعل کلّ البیان هدیّة منه لنفسی و ورقة من رضوانی فما لکم اعرضتم عن الّذی فدی نفسه فی سبیلی الواضح المستقیم تالله حین الّذی علّقه المشرکون فی الهوآء استنشق نفحات قمیصی و کان بصره متوجّهاً الی وجهی و قلبه متذکّراً بذکری المنیع قل أتّخذتم امر الله هزؤاً ما لکم اعرضتم عن الّذی به نطق کلّ شیء بما نطقت السّدرة الالهیّة انّه لا اله الّا انا العزیز الکریم قل الکلیم قد استمدّ من هذا الاسم العظیم و الرّوح کان مؤیّداً بهذا الذّکر الحکیم ان نسیتم کتب القبل فانظروا البیان لعلّ تعرفون ما اراد الله لکم و لا تکوننّ من الّذین صاحوا فی الفراق و اذا هبّت روایح الوصال عن شطر الله الغنیّ المتعال نقضوا المیثاق و کفروا بمالک یوم الطّلاق اذ اتاهم بسلطان مبین قل لو یقرأ احد ما فی البیان لینوح لضرّی و ما ورد علی نفسی لعمری انّ منزله ما قصد فیه الّا امری و ذکری و ثنائی خافوا عن الله یا ملأ المحتجبین کذلک القیناک لتذکّر النّاس فی ایّام ربّک لعلّ یضعون الهوی و یأخذون کأس التّقی بهذا الاسم العزیز البدیع ان امنع النّاس عمّا منعوا عنه فی الکتاب ثمّ أمرهم بما امروا به من لدن ربّک العزیز الحمید قل الی متی تشتغلون بالدّنیا اما رأیتم فنائها این آبائکم و اسلافکم کلّهم رجعوا الی التّراب و انتم ترجعون کما رجعوا هذا وعد محتوم ان انتم من العالمین طوبی لمن نبذ الدّنیا عن ورائه حبّاً لله و اقبل بقلبه الی مولی العالمین انّه اهل سرادق عظمتی و خبآء مجدی و قباب فضلی علیه صلواتی و الطافی و انّی انا الغفور الرّحیم و الحمد لله مالک هذا الیوم العظیم